

PÁ 12. listopadu – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Nepřítel Krista, který se vzbouřil proti Božímu zákonu v nebi, použil jako zkušený, vycvičený generál všechny své schopnosti a moc, zkoušel jeden úskok za druhým, byl plný klamu, aby zmařil výsledky zachovávaní Božího zákona, jediného detektoru hříchu a standardu spravedlnosti.“ (RH, 18. listopadu 1890)

V pozorovatelném vesmíru září zhruba dvě stě miliard galaxií. Každou galaxii tvoří kolem sta miliard hvězd. To je dohromady naprosto nepředstavitelné množství hvězd.

Podle naší zkušenosti platí, že kdokoli něco vymyslí a vytvoří, musí být „větší“ než to, co udělal, musí přesahovat to, co vytvořil. Picasso je více než obraz, který namaloval, přesahuje své dílo. Bůh, který stvořil vesmír, musí být ještě velkolepější než vesmír samotný, musí ho přesahovat.

V této souvislosti přemýšlejte o následujícím textu: „Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest“ (J 1:1–3). Co tedy udělal Bůh, který stvořil a udržuje vše, co existuje, který stvořil pro nás nepředstavitelné množství hvězd? Ponižil se, stal se lidským dítětem, žil bezhříšný život, zemřel na kříži a nesl trest za naše hříchy a zlo, abychom my mohli mít zaslíbení věčného života.

Poznali jsme nesmírně důležitou pravdu: milost, kterou jsme dostali v Ježíši Kristu na kříži. Co za to od nás Bůh žádá? „Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a jeho přikázání zachovávej; na tom u člověka všechno závisí“ (Kaz 12:13).

Otázky k rozhovoru

1. *Společně přemýšlejte o otázce na konci pondělní části. Zamyslete se nad tím, jak se mohou lidé, kteří věří ve správnost zachovávaní Desatera (včetně čtvrtého přikázání) vyhnout nenápadné pasti zákonictví. Jak se poslušnost, dokonce i přísná a neochvějná poslušnost, liší od legalismu? V čem spočívá rozdíl mezi nimi?*

2. *Vzpomeňte si na příběhy, které jste slyšeli (nebo zažili) a které ukazují, k jak špatným důsledkům vede porušování Desatera. Co by nás to mělo naučit o tom, jak zákon odráží realitu Boží lásky k nám?*

3. *Čím nás kříž učí, že je zbytečné pokoušet se dostat do nebe vlastními silami?*

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přítele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✦ **Texty na tento týden - Ez 28:15.16; Dt 4:44; Ř 3:20; Dt 10:1–15; Dt 5:6–22; Dt 9:1–6**

✦ Základní verš

„Nepohrdám Boží milostí: Kdybychom mohli dosáhnout spravedlnosti skrze zákon, byla by Kristova smrt zbytečná.“ (Ga 2:21)

Křesťané většiny denominací mluví o zákonu a milosti a snaží pochopit vztah mezi nimi. Zákon je Boží standard svatosti a spravedlnosti. Porušení zákona je hřích. „Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona“ (1J 3,4). A protože jsme tento zákon porušili všichni, „podle Písma je všechno v zajetí hříchu“ (Ga 3,22). Zachránit nás může pouze Boží milost: „Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit“ (Ef 2,8.9).

I když je téma zákona a milosti vyjádřeno různými způsoby a v různých variacích, najdeme je v celé Bibli, včetně knihy Deuteronomium. Ano, i Deuteronomium popisuje vztah mezi zákonem a milostí – a děje se tak v jedinečném kontextu.

✦ Osnova lekce:

Při studiu této lekce se zaměříme na to, co kniha Deuteronomium říká o Božím zákoně a jeho smyslu v životě Božích dětí.

- Ez 28:15.16; Ř 7:7: Všeobecný úvod – zákon, láska a svoboda (neděle)
- Dt 17:18.19; 30:10: Zákon v knize Deuteronomium (pondělí)
- Dt 10:12–15: Zákon jako pozitivní dar (úterý)
- Dt 5:12–15: Přikázání o sobotě – symbol spasení z milosti (středa)
- Dt 9:1–6: Spasení z pouhé milosti (čtvrtek)

NE 7. listopadu – BOŽÍ LÁSKA, SVOBODA A ZÁKON

Ez 28:15.16 „¹⁵Na svých cestách jsi byl bezúhonný ode dne svého stvoření, dokud se v tobě nenašla podlost. ¹⁶Pro množství tvých obchodů se tvé nitro naplnilo násilím a ty jsi zhrěšil. I skolím tě, srazím z hory Boží, cherube ochránce, vyhladím tě zprostředka ohnivých kamenů.“

Ř 7:7 „Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych byl nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: „Nepožádáš!““

Jak vysvětluje Ellen G. Whiteová: „Boží vůle je vyjádřena v přikázáních jeho svatého zákona a zásady tohoto zákona jsou zásadami nebes. Nejvyšší poznání, jakého mohou andělé dosáhnout, je poznání Boží vůle. Její konání je tou nejvyšší službou, které zasvěcují své síly.“ (MB 109; MON 65)

PO 8. listopadu – ZÁKON V DEUTERONOMIU

Dt 17:18.19 „¹⁸Když dosedne [panovník] na svůj královský trůn, dá si napsat do knihy opis tohoto zákona, opatrovaného lévitskými kněžími. ¹⁹Bude jej mít u sebe a bude v něm číst po všechny dny svého života, aby se učil bát Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržoval všechna slova tohoto zákona a tato nařízení.“

Dt 30:9b.10 „Hospodin se bude opět nad tebou veselit (...) ¹⁰budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší.“

Dt 4:44 „Toto je zákon, který předložil Mojžíš Izraelcům.“

Dt 28:58 „Jestliže nebudeš bedlivě dodržovat všechna slova tohoto zákona, napsaná v této knize, a bát se toho slavného a hrozného jména Hospodina, svého Boha.“

Dt 31:12 „Shromáždí lid, muže i ženy a děti i hosta, který žije v tvých branách, aby slyšeli a učili se bát Hospodina, vašeho Boha, a bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona.“

Dt 32:45-46 „⁴⁵ Když Mojžíš domluvil k celému Izraeli všechna tato slova, ⁴⁶ řekl jim: „Uprňte své srdce ke všem slovům, která vám dnes dosvědčuji. Prikážete svým synům, aby bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona.“

Dt 33:1-2 „¹ Toto je požehnutí, kterým Mojžíš, muž Boží, žehnal před svou smrtí syny Izraele. ² Pravitel: „Hospodin přišel ze Sínaje, jako slunce jim vzešel ze Seiru, zaskvěl se z hory Páranu, přišel s desetitisíci svatými, po jeho pravici jim z ohně vzešel Zákon.““

Zj 14:12 „Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíšovi.“

ÚT 9. listopadu – ABY SE TI VEDLO DOBRĚ

Dt 10:12-15 „¹² Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, ¹³ abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře. ¹⁴ Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní. ¹⁵ Avšak Hospodin přilnul jenom k tvým otcům, zamiloval si je a vyvolil jejich potomstvo, vás, ze všech národů, jak tomu je dnes. (Dt 10,12–15).“

Dt 10:1-11 „¹ V oné době mi Hospodin řekl: „Vytesej si dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystup ke mně na horu. Také si uděláš dřevěnou schránu.“ ² Na ty desky napíšeš táž slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztrhl. Pak je vložíš do schrány.“ ³ Udělal jsem tedy schránu z akáciového dřeva a vytesal jsem dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystoupil jsem na horu s oběma deskami v rukou. ⁴ I napsal na desky totéž, co bylo napsáno poprvé, desatero přikázání, která k vám mluvil Hospodin na hoře zprostředku ohně v den shromáždění; pak mi je Hospodin dal. ⁵ Obrátil jsem se a sestoupil z hory. Desky jsem vložil do schrány, kterou jsem udělal, aby tam byly, jak mi Hospodin přikázal. ⁶ Izraelci potom táhli z Beerótu Jaakanovců do Mósery; tam zemřel Áron a byl tam pochován. Jako kněz po něm sloužil jeho syn Eleazar. ⁷ Odtud vytáhli do Gudgódu a z Gudgódu do Jotby, do země potoků plných vody. ⁸ V oné době oddělil Hospodin kmen Léviho, aby nosil schránu Hospodinovy smlouvy, aby stál před Hospodinem, přísluhoval mu a dával požehnutí v jeho jménu. Tak tomu je dodnes. ⁹ Proto se Lévimu nedostalo podílu ani dědictví s jeho bratry. Sám Hospodin je jeho dědicem, jak k němu mluvil Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁰ Já jsem pak zůstal na hoře jako poprvé čtyřicet dní a čtyřicet nocí a Hospodin mě vyslyšel i tentokrát; Hospodin nechtěl tvou zkázu. ¹¹ A Hospodin mi řekl: „Vzhůru, vytáhni před lidem, aby šli obsadit zemi, o které jsem přísahal jejich otcům, že jim ji dám.“

ST 10. listopadu – SOBOTA JAKO SYMBOL VYSVOBOZENÍ Z OTROCTVÍ

Dt 5:12-15 „¹² Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³ Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴ Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵ Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku.“

Dt 16:1-6 „¹ Dbej na měsíc ábíb (to je měsíc klasů), aby sis slavil hod beránka Hospodinu, svému Bohu, protože tě Hospodin, tvůj Bůh, v měsíci ábíbu vyvedl v noci z Egypta. ² Hospodinu, svému Bohu, budeš obětovat hod beránka z bravu nebo skotu na místě, které Hospodin vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno. ³ Nebudeš při něm jíst nic kvašeného. Po sedm dní budeš při něm jíst nekvašené chleby, chléb poroby, neboť jsi chvatně vyšel z egyptské země. Po všechny dny svého života si budeš připomínat den, kdy jsi vyšel z egyptské země. ⁴ Na celém tvém území se u tebe po sedm dní neuvidí kvas. Z masa, které připravíš prvního dne navečer, nezůstane nic přes noc do rána. ⁵ Nebudeš moci připravovat hod beránka v kterékoli ze svých bran, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ⁶ Jenom na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, připravíš hod beránka večer při západu slunce v ten čas, kdy jsi vyšel z Egypta.“

1K 10:1-4 „¹ Chtěl bych vám připomenout, bratři, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, ² všichni byli křtem v oblaku a moři spojení s Mojžíšem, ³ všichni jedli týž duchovně pokrmy ⁴ a pili týž duchovně nápoj; pili totiž z duchovně skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus.“

Dt 5:16-22 „¹⁶ Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁷ Nezabiješ. ¹⁸ Nesesmilníš. ¹⁹ Nepokradeš. ²⁰ Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví. ²¹ Nebudeš dychtit po ženě svého bližního. Nebudeš toužit po domě svého bližního ani po jeho poli ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

²² Tato slova mluvil Hospodin k celému vašemu shromáždění na hoře zprostředku ohně, oblaku a mrakoty mocným hlasem a víc nepřipojil. Napsal je na dvě kamenné desky a dal je mně.“

Žd 4:1-5 „¹ Střežte se, aby o někom z vás neplatilo, že v čase, dokud zaslíbení trvá, promeškal vstup do Božího odpočinku. ² I nám se přece dostalo zaslíbení jako těm na poušti. Ale zvěst, kterou slyšeli, jim neprosněla, když ji vírou nepřijali. ³ Neboť do odpočinku vcházíme jen my, kdo jsme uvěřili, jak bylo řečeno: „Přisahal jsem ve svém hněvu: Do mého odpočinku nevejdou!“ To řekl Bůh, ač jeho odpočinku trvá od chvíle, kdy stvořil svět. ⁴ O sedmém dni je přece v Písmu řečeno: „I odpočinul Bůh sedmého dne od všeho svého díla.“ ⁵ Zde však čteme: „Do mého odpočinku nevejdou.““

Mt 18:21-35 „²¹ Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně záhřeší? Snad až sedmkrát?“ ²² Ježíš mu odpověděl: „Právím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“ ²³ „S královstvím nebeským je to tak, jako když se jeden král rozhodl vyžádat účty od svých služebníků. ²⁴ Když začal účtovat, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen mnoho tisíc hřiven. ²⁵ Protože mu je nemohl vrátit, rozkázal ho pán prodat i s ženou a dětmi a se vším, co měl, a nahradit ztrátu. ²⁶ Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenu prosil: „Měj se mnou strpení, a všechno ti vrátím!“ ²⁷ Pán se ustrnul nad oním služebníkem, propustil ho a dluh mu odpustil. ²⁸ Sotva však ten služebník vyšel, potkal jednoho ze svých spolumužníků, který mu byl dlužen sto denárů; chytil ho za krk a křičel: „Zaplať mi, co jsi dlužen!“ ²⁹ Jeho spolumužník mu padl k nohám a prosil ho: „Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to!“ ³⁰ On však nechtěl, ale šel a dal ho do vězení, dokud nezaplatí dluh. ³¹ Když jeho spolumužníci viděli, co se přihodilo, velice se zarmoutili; šli a oznámili svému pánu všechno, co se stalo. ³² Tu ho pán zavolaal a řekl mu: „Služebníku zlý, celý tvůj dluh jsem ti odpustil, když jsi mě prosil; ³³ neměl ses také ty smilovat nad svým spolumužníkem, jako jsem se já smiloval nad tebou?“ ³⁴ A rozhněval se jeho pán a dal ho do vězení, dokud nezaplatí celý dluh. – ³⁵ Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže ze srdce neodpustíte každý svému bratru.““

ČT 11. listopadu – NE PRO TVOU SPRAVEDLNOST

Dt 9:1-6 „¹ Slyš, Izraeli, dnes přejdeš Jordán, aby sis podrobil pronárody větší a zdatnější, než jsi ty, města veliká a opevněná až k nebi, ² veliký a vysoký lid, Anákovce, o kterých víš. Slyšel jsi o nich úsloví: „Kdo se postaví proti Anákovcům?““ ³ Dnes poznáš, že Hospodin, tvůj Bůh, který jde před tebou, je jako šířící oheň. On je vyhladí a on je před tebou pokoří, takže si je podrobíš a rychle je vyhubíš, jak ti Hospodin slíbil. ⁴ Neříkej si však v srdci, až je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vypudí: „Pro mou spravedlnost mě Hospodin přivedl, abych obsadil tuto zemi.“ Vždyť tyto pronárody vyhání před tebou pro jejich zvlí. ⁵ Přicházíš obsadit jejich zemi ne pro svou spravedlnost a přímou svého srdce. Hospodin, tvůj Bůh, vyhání před tebou tyto pronárody pro jejich zvlí a proto, aby splnil, co přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. ⁶ Věz tedy, že ne pro tvou spravedlnost ti Hospodin, tvůj Bůh, dává tuto dobrou zemi, abys ji obsadil, neboť jsi lid tvrdě šíje.“

Ellen G. Whiteová to vyjádřila takto: „Co je ospravedlnění z víry? Je to Boží dílo, kdy Bůh položí lidskou slávu do prachu a dělá pro člověka to, co on sám pro sebe nemůže udělat. Když lidé uvidí vlastní nicotu, jsou připraveni obléknout si Kristovu spravedlnost.“

Ř 4:3 „Co říká Písmo? „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.““

Zj 14:6 „Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeských klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu.“

2Tm 1:8-9 „⁸ Nestyd' se tedy vydávat svědectví o našem Pánu; ani za mne, jeho vězně, se nestyd', nýbrž snázej spolu se mnou všechno zlé pro evangelium. K tomu ti dá sílu Bůh, ⁹ který nás spasil a povolal svatým povoláním ne pro naše skutky, nýbrž ze svého rozhodnutí a z milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy.“

Tt 1:1-2 „¹ Pavel, Boží služebník a apoštol Ježíše Krista, poslaný k tomu, aby Boží vyvolené přivedl k víře a k poznání pravdy našeho náboženství, ² aby měli naději na věčný život, jež slíbil pravdomluvný Bůh před věky, a ve svůj čas.“

